

Mission fuldført: Trumps 'venskabsrejse' til Asien er gennemført: Nu skal momentum for en ny æra spredes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 13. nov., 2017 – Tirsdag vil præsident Donald Trump ankomme tilbage til Washington, D.C., fra sin rejse til fem asiatiske lande, som omfattede de formelle ASEAN- og APEC-topmøder, og som ved hvert stop på vejen var karakteriseret af Trumps udtryk for personligt venskab og god vilje på vegne af det amerikanske folk. Som han i dag i sine bemærkninger til ASEAN-plenarmødet i Manila sagde: »Det er mig en ære at repræsentere USA på dette USA-ASEAN Mindetopmøde. Vi forsamles i dag på et tidspunkt for stor løfterighed og store udfordringer. Jeg taler for jer på vegne af 350 millioner amerikanere, med et budskab om venskab og partnerskab ...«

I løbet af de seneste 36 timer har Trump holdt møder i Manila for private diskussioner med Indiens premierminister Narendra Modi, Australiens premierminister Malcolm Turnbull, Filippinernes premierminister Rodrigo Duterte og andre, såvel som også udvekslet håndtrykshilsen med den russiske premierminister Dmitri Medvedev. I sin ASEAN-tale takkede Trump varmt »Rodrigo« for »din succes som formand for ASEAN« og »for din utrolige gæstfrihed«, og også for Duterter »fantastiske« sang til gallamiddagen i går aftes!

Før Manila var Trump i Hanoi i anledning af et officielt statsbesøg i Vietnam. Her anslog han, ved siden af diskussioner om økonomi og sikkerhed, et særligt tema, hvor han refererede til det faktum, at det i USA var Veterans Day

(11. november, hvor overlevende veteraner i USA's væbnede styrker hædres). Han påpegede, at »ud af krig og konflikt har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Han talte om [Vietnam]krigens rædsler, og han udtrykte dyb respekt for uafhængighed, som er en »følelse, der brænder dybt i enhver patriots og enhver nations hjerte. Vore værter her i Vietnam har kendt denne følelse i ikke alene 200 år, men i næsten 2.000 år ...« Dette fremkaldte applaus.

Præsidentens andet tema under hele rejsen var »fair« handel. Der blev underskrevet kommercielle aftaler i Vietnam og andre steder, ud over den ramme af forpligtelser til en værdi af \$253 mia., der blev annonceret mellem kinesiske og amerikanske selskaber den 10. nov. i Beijing. Alle disse forretningsaftaler udgør ikke i sig selv en ny, økonomisk æra, og ikke engang en tærskel til en ny, økonomisk æra. Men de betyder derimod øjeblikkets muligheder. Millioner af amerikanere i områderne for handelsaftaler glæder sig over udsigten til at få gang i aktiviteter, som f.eks. i energistaterne – Alaska, Texas, Vest Virginia; i landbrugs-/fødevarerstatene – Montana, (oksekød), Iowa, Minnesota, Missouri (sojabæltet), og så videre.

Det er vores opgave at bringe dette momentum til et langt højere niveau, at gøre det, der kræves for den nye æra, som af præsident Xi Jinping beskrives som »at bygge et fællesskab for menneskeheds fælles fremtid«. Vi kan udføre dette store løft gennem både 1) at sprede ordet om, hvad der rent faktisk er sket i disse seneste 10 dages positive begivenheder på Asienrejsen – om hvilken rejse nyhederne er blevet udelukket; og 2) at sprede forståelsen af de koncepter, ideer, der er et krav for videnskaben om økonomi, som det i årtier er blevet fremlagt af Lyndon LaRouche, og mest presserende, i hans »Fire Love« fra 2014 for, hvad der må gøres nu.

Hvorfor kan folk ikke se dette med det samme? Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, under samtale med medarbejdere, hvordan den venstre-liberale elite er blevet fremelsket i det

transatlantiske område til at være blind for, og være modstander af, forholdsregler, der tjener menneskeheden. Dette neoliberale paradigme er resultatet af den kulturelle krigsførelse, som udførtes af CCF (Kongressen for Kulturel Frihed), en operation, knyttet til CIA og briterne. En udstilling om CCF's historie (CCF blev stiftet i 1950) vises tilfældigvis i Berlin i øjeblikket.

Men det, der har betydning, er, at *ideer er magtfulde*. Menneskehedens nuværende, historiske mulighed er blevet direkte promoveret af Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches arbejde i det forgangne halve århundrede, som man ser af disse markører for forslag, som omfatter den Internationale Udviklingsbank (IDB) i 1975, Operation Juarez i de amerikanske lande (1982), den Produktive Trekant (Paris-Berlin-Wien), Verdenslandbroen og frem til paradigmet for den Nye Silkevej.

Spred dette momentum.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina / 10. nov., 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

En venskabs- og samarbejdsånd karakteriserer Trumps rejse til Asien; han fik en varm modtagelse

13. nov., 2017 – Præsident Donald Trumps 12 dage lange rejse til Asien, der slutter i dag med hans deltagelse på Østasien-topmødet (EAS), var ud fra enhver målestok ekstremt

succesfuld. Glem de tomme ord om, hvordan han »blev spillet« af Kinas Xi Jinping, eller hvordan han indyndede sig hos »diktatorer« og »overtrædere af menneskerettigheder« som Duterte. Kendsgerningen er den, at Trump fik en varm modtagelse af asiatiske ledere og etablerede reelle venskaber med mange af dem, såvel som også en forpligtelse til fremtidigt samarbejde om handels- og sikkerhedsspørgsmål, blandt andet.

Præsidenten må utvivlsomt have følt sig befriet af sin oplevelse i Asien, væk fra Washington-sumpen. Han vil helt bestemt vende hjem til Washington med fornyet energi fra sin rejse og optimistisk mht. sit eget præsidentskab – til mediehorernes store rædsel, som insisterer på, at, når han vender hjem, vil han være »mere sårbar end nogensinde« over for den juridiske morder Robert Muellers kupoffensiv.

Som vi andetsteds rapporterer, så fik Trump en varm velkomst på ASEAN-topmødet, som Filippinernes præsident Rodrigo Duterte var vært for (og med hvem, han senere holdt et venskabeligt møde), og han beskrev det som en »afgørende forsamling af nationer«, hvis centrale rolle »som et regionalt forum for omfattende samarbejde« USA er forpligtet overfor. Partnerskabet med ASEAN, sagde han, »bidrager til det amerikanske folks og alle folk i det indo-stillehavsområdes landes sikkerhed og fremgang. Vi søger et økonomisk partnerskab, baseret på gensidighed og retfærdighed. Vi ønsker, at vore partnere fra området skal være stærke og fremgangsrige«.

Trump's byge af diplomatisk aktivitet inkluderede et bilateralt møde med den indiske premierminister Narendra Modi, et firepartsmøde med statsleererne fra Japan, Australien og Indien og et statsbesøg i Vietnam. Han nåede endda at udveksle håndtryk med den russiske premierminister Dmitrij Medvedev.

Præsidentens statsbesøg i Vietnam var særlig slående og i mange henseender bevægende, med hans overstrømmende ros til

det »smukke« Vietnams »pragt og skønhed«, og hans bekræftelse af, at, ud af den »forfærdelige« Vietnamkrigs rædsler, »har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Trump gentog især i en af sine taler citatet »uafhængighed for altid«, som den aldrende John Adams[1] havde proklameret, da han blev bedt om sine tanker i anledning af 50-året for USA's uafhængighed, og hvor Trump bemærkede, at denne samme følelse for uafhængighed har brændt i vietnamesiske hjerter i 2.000 år. Herved bekræftede Trump implicit, at det var den vietnamesiske drift mod uafhængighed, der lå bag Vietnamkrigen.

Foto: Præsidenterne for USA og Vietnam, hhv. Donald J. Trump og Tran Dai Quang, lytter til deres respektive landes nationalhymne.

[1] USA's 2. præsident 1797-1801.